

Шта је дигитално насиље?

Дигитално насиље (енг. *cyber-bullying*) је коришћење дигиталне технологије (интернета и мобилних телефона) с циљем да се друга особа узнемири, повреди, понизи и да јој се нанесе штета.

Дигитално насиље може се испољити на различите начине. Најчешће се срећу следећи облици дигиталног насиља:

- постављање узнемирујућих, увредљивих или претећих порука, слика или видео-снимака на туђе профиле или слање тих материјала СМС-ом, инстант порукама, имејлом, остављање на чету;
- снимање и дистрибуција слика, порука и материјала сексуалног садржаја;
- узнемиравање телефонским позивима;
- лажно представљање, коришћење туђег идентитета, креирање профила на друштвеним мрежама на туђе име;
- недозвољено саопштавање туђих приватних информација, објављивање лажних оптужби или гласина о другој особи на профилима друштвених мрежа, блоговима итд;
- промена или крађа лозинки;
- слање вируса;
- исмевање у онлајн причаоницама и на интернет форумима,
- непримерено коментарисање туђих слика, порука на профилима, блоговима;
- игнорисање, искључивање (нпр. из група на социјалним мрежама), подстицање мржње (по различитим основама) и др.

Европски суд правде омогућио је грађанима ЕУ да користе право на дигитални заборав. То значи да, уколико процене да им је угрожена приватност, грађани и грађанке могу да затраже од претраживача брисање личних података са интернета.

Већина онлајн сервиса прописала је доњу узрастну границу за коришћење ових сервиса. Најчешће је то 13 година (нпр. Facebook, Ask.fm, Instagram, Twitter, Snapchat, Viber, Skype и др.), али за неке (нпр. WhatsApp) узрастна граница је 16 година!

Како се развија дигитална технологија, тако се шире могућности за њену злоупотребу. „Паметни“ мобилни телефони и интернет пружају данашњим младима читав „арсенал“ оруђа за социјалну окрутност и узнемиравање других.

Данас се дигитално насиље најчешће врши путем:

- социјалних мрежа и платформи за дељење видео садржаја (нпр. Facebook, Google+, My Space, Twitter, Ask.fm, Omegle, YouTube, Instagram, Flickr, Snapchat и др.);
- СМС порука и телефонских позива;
- имејлова;

- 21
- сликовних порука и видео материјала;
 - причаоница или „соба за чествовање“ (енг. chat rooms);
 - блогова, форума;
 - онлајн видео-игара.

Млади често злоупотребљавају дигитална оруђа, већ самом чињеницом да их користе на знатно млађем узрасту од прописаног. Истраживање које је спроведено крајем 2012. године (Попадић и Кузмановић, 2013) показало је да чак половина десетогодишњака/иња има профил на некој од социјалних мрежа (најчешће на Фејсбуку) и злоупотребљава интернет навођењем лажних података о узрасту.

Власници социјалних мрежа не носе одговорност за њихову злоупотребу уколико се установи да су корисници/е приликом регистрације оставили/е лажне податке.

Млади који трпе дигитално насиље често остају усамљени са својим проблемом и не одлучују да га поделе с другима, поготову са одраслима, између осталог и због тога што се плаше негативних последица. Забрана коришћења дигиталних уређаја некада дете може веома узнемирети.

Уколико са дететом није успостављен уважавајући и подржавајући однос, оно најчешће нема поверење да се обрати одраслој особи.

Иако постоје индивидуалне разлике у начину реаговања, постоје нека понашања (која одступају од уобичајеног дететовог понашања) на основу којих одрасли могу да закључе да дете или млада особа трпи дигитално насиље. Дете или млада особа тада:

- показује узнемиреност током или након коришћења интернета;
- неочекивано мења своје навике у вези са коришћењем дигиталних оруђа, постаје опрезнија и примењује додатне мере заштите;
- избегава дружења са вршњацима, делује одсутно, нерасположена је, несигурна и раздражљива;
- није мотивисана за учење, има проблеме са концентрацијом, постиже лошији успех у школи;
- избегава школу, учестало изостаје из школе јер је не опажа као безбедно место;
- користи различите штетне супстанце (алкохол, дрога);
- има различите психосоматске симптоме (главобоља, муцање, ноћно мокрење, болови у стомаку, нагло мршављење или гојење, ноћне море, самоубилачке мисли и др.).

УЧЕНИЦЕ И УЧЕНИЦИ

31

Мобилни телефон има 94% основаца
и 99% средњошколаца.

Приступ интернету има 89% основаца
и 92% средњошколаца.

Укупно 62% основаца и 84% средњошколаца
изложило је себе неком од ризика на интернету.

Дигитално насиље доживело је 37% основаца
и 66% средњошколаца.

Укупно 22% основаца и 30% средњошколаца
видело је или чуло да њихови вршњаци/киње
трпе дигитално насиље.

Који ученици/е чешће трпе дигитално насиље?

Дигиталном насиљу може бити изложена свака особа која користи интернет и телефон, без обзира на узраст, род, дигиталне вештине, учесталост и начин коришћења технологије итд.

- 1. Узраст**
Што су ученици/е старији/е, то су чешће изложени/е дигиталном насиљу (било преко интернета или преко мобилног телефона).
- 2. Род**
Девојчице су чешће од дечака изложене дигиталном насиљу, али су чешће и сведоци дигиталног насиља.
- 3. Школски успех**
Ученици/е са лошијим школским успехом чешће трпе дигитално насиље.
- 4. Социјалне вештине**
Слабије социјалне вештине (социјална интелигенција) младих доводе се у везу са чешћом изложеношћу дигиталном насиљу.
- 5. Учесталост коришћења технологије**
Млади који чешће користе интернет, чешће се излажу дигиталном насиљу.
- 6. Склоност ризичном понашању на интернету**
Млади који су склонији ризичном понашању на интернету (остављају личне податке на блоговима, форумима, игрицама), чешће су изложени дигиталном насиљу.
- 7. Укљученост у класично насиље**
Млади који су чешће изложени класичним облицима насиља, чешће су и жртве дигиталног насиља.

Дигитално насиље неодвојиво
је од класичног насиља.
Иако се дешава у „виртуелном“ окружењу,
дигитално насиље често има
узроке и/или последице
у реалном окружењу!

Који ученици/е чешће врше дигитално насиље?

1. **Учесталост коришћења технологије**
Што чешће ученици/е користе интернет, то чешће тврде да су изложили/е друге ризицима или насиљу на интернету.
2. **Укљученост у класично насиље**
Млади који су насилни у директној комуникацији, чешће су насилни и приликом употребе дигиталних технологија.
3. **Род**
Дечаци чешће од девојчица признају да узнемиравају друге путем дигиталних медија.
4. **Родитељска укљученост**
Недостатак родитељске пажње, непостојање јасних граница и насилно понашање родитеља доприносе насилном понашању младих.
Нешто чешће друге узнемиравају ученици/е чији се родитељи, по изјавама деце, мање труде да сазнају шта они раде на интернету, мање им говоре шта могу да раде и мање их упозоравају на могуће опасности на интернету.
5. **Негативна школска клима**
Негативна школска клима, лоша комуникација и негативни односи између свих учесника/ца школског живота (наставника/ца, осталих запослених, родитеља) доводе до повећања класичних облика насиља па самим тим и дигиталног.

Шта ученици/е раде када су изложени/е дигиталном насиљу?

1. Говоре другу или другарици (5%)¹².
2. Говоре родитељима (2%).
3. Говоре неком одраслом из школе (наставнику/ци, психологу/шкињи, педагогу/шкињи и сл.) (1%).
4. Покушавају да разговарају са насилном особом (2%).
5. Не чине ништа (4%).
6. Покушавају да врате истом мером (3%).
7. Нешто друго (6%).

Наводимо овде и неколико налаза из истраживања спроведеног 2015.

- > Како родитељи процењују своје техничке вештине и информисаност о дигиталном насиљу?
- > Како родитељи гледају на улогу школе у решавању проблема дигиталног насиља?

Више од половине родитеља (54%) изјављује да не поседује адекватне вештине коришћења рачунара и интернета.

Скоро половина родитеља (45%) сматра да је недовољно информисана о дигиталном насиљу.

Чак 90% родитеља сматра да је задатак школе да упозна родитеље са дигиталним насиљем и мерама заштите од дигиталног насиља.

Али, 63% родитеља сматра да би и школу требало оснажити за суочавање са проблемом дигиталног насиља.

Деца слабије процењују техничке компетенције својих родитеља него што их процењују сами родитељи – скоро две трећине ученика/ца узраста од 12 до 18 година сматра да родитељи владају рачунаром и интернетом слабије од њих (77% ученика/ца средње школе и 49% ученика/ца основне школе).

Процене угрожености дигиталним насиљем прилично се разликују када о томе извештавају родитељи и када извештавају деца – међу родитељима деце која су изјавила да су доживела дигитално насиље, чак је 83% оних који кажу да их дете о томе није известило!

- > Која врста насиља родитеље више брине: класично или дигитално насиље?
- > Да ли родитељи учествују у онлајн активности своје деце?

Већина родитеља (85%) сматра да је за децу и младе интернет безбедније место од улице.

Такође, већина родитеља (83%) сматра да је њихово дете довољно опрезно и спретно да избегне опасности на интернету.

Само једна петина родитеља (22%) подучава дете како да користи интернет.

Још мање родитеља (15%) са својом децом учествује у заједничким активностима на интернету.

НАСТАВНИЦЕ И НАСТАВНИЦИ

16.1

- Како наставнице и наставници процењују своје вештине и информисаност о дигиталном насиљу?
- Која врста насиља наставнике/це више брине – традиционално или дигитално насиље?

III. ПРЕВЕНЦИЈА ДИГИТАЛНОГ НАСИЉА

Превенцију дигиталног насиља важно је спроводити на свим нивоима, почевши од појединца/ке, затим породице, образовно-васпитне установе, телекомуникационих компанија, државних институција, друштва у целини.

Када је реч о образовно-васпитном систему, и превентивне и интервентне активности у вези са насиљем, злостављањем и занемаривањем (укључујући и дигитално насиље) регулисане су законским прописима, односно правним документима.

У превенцији дигиталног насиља кључну улогу имају:

- развијање **дигиталне писмености** младих и одраслих (наставника/ца и родитеља) с циљем да се унапреде њихове вештине примене техничких мера заштите, али, још важније, да се развије свест о ризицима, али и о потенцијалима и позитивним аспектима коришћења дигиталне технологије;
- стицање **социјалних вештина**, односно вештина ненасилне комуникације и у реалном и у дигиталном окружењу, као и неговање породичне/школске климе која не толерише ниједну врсту насиља, па ни дигитално.

У многим земљама света
ДИГИТАЛНА ПИСМЕНОСТ
укључена је у наставни програм свих предмета,
на свим нивоима образовања!

Као прво, из њега произилази да млади, већ самом чињеницом да су се родили у дигиталној ери и да учестало користе дигиталне технологије у неформалном контексту, поседују (спонтано стичу) одговарајуће дигиталне вештине, и пре него што се укључе у формално образовање. Друго, одрасли (родитељи и наставници/е) „проглашени“ су дигитално инфериорним у односу на своју децу :: ученике/це, што има за последицу потцењивање њихове васпитне и образовне улоге у домену дигиталног описмењавања и учења о безбедности на интернету.

Деца можда знају
више о интернету,
али одрасли знају
више о животу!

Животна искуства одраслих
и вештине и знања младих
у области дигиталне комуникације
добитна су комбинација!

ДИГИТАЛНИ ОТИСЦИ (енг. *digital footprint*): су трагови које остављамо коришћењем интернета. Постоје **пасивни** трагови (када се подаци о кориснику/ци чувају без његовог/њеног знања, нпр. преко ИП адресе) и **активни** (када сам/а корисник/ца оставља на интернету личне податке.

Шта би ученици/е требало да знају у вези са превенцијом дигиталног насиља?

171

1. Односите се према другима с поштовањем
2. Будите свесни/е трагова које остављате у дигиталном свету¹⁴, размислите пре него што нешто „постујете“, „шерујете“, „твитујете“...
3. Обратите пажњу на језик којим комуницирате на интернету
4. Будите опрезни/е с личним информацијама, не делите их с другима

Нови корисници Фејсбука, узраста између 13 и 18 година, имају аутоматски подешене поставке приватности за дељење садржаја „само са пријатељима“.

5. Предузмите неопходне мере техничке заштите како бисте предупредили/е могућност насиља
6. Помозите особама које се не сналазе најбоље на интернету
7. Будите свесни/е дигиталног насиља
8. Немојте пасивно да посматрате дигитално насиље, пријавите га
9. Информишите се о дигиталном насиљу
10. Коришћење интернета сведите на разумну меру

Поруке које одрасли (родитељи, наставници/е) треба да упућују деци/младима:

→ Поруке подршке

Нпр. Свиђа ми се што си тако радознао/ла и што стално истражујеш нове ствари на интернету... Волео/ла бих да знаш да увек можеш да рачунаш на мене... Верујем да умеш да се заштитиш, ако хоћеш, можемо заједно да истражимо тај сајт... Драго ми је што си ми се обратио/ла за помоћ, заједно ћемо да радимо на налажењу решења...

→ Поруке заинтересованости

Нпр. Која ирица ти се највише свиђа? Шта не волиш на интернету? Да ли си успео/ла да решиш проблем? Како си успео/ла...? Оно што сам јуче чула у вези са увредљивим порукама које размењујеш на Фејсбуку баш ме је забринуло, да ли желиш да разговарамо о томе?

→ Поруке поверења

Нпр. Хвала ти што си то искуство поделио/ла са мном... Важно ми је све што си ми рекао/ла... Увек можеш да ми кажеш ако те нешто мучи... Хвала што си ми рекао/ла шта ти представља пошешкоћу... Све што кажеш остаје међу нама...

→ Поруке уважавања

Нпр. Поносна сам на твоје вештине и што умеш да пронађеш колико корисних информација на интернету... Да ли хоћеш да ми покажеш како си то урадио/ла? Волео бих да разговарамо о новим апликацијама, живим а чим се тебе/вас...

Шта би одрасли требало да знају у вези са превенцијом дигиталног насиља?

181

1. Није неопходно да познајете сва достигнућа у области дигиталних технологија, али је веома важно да **покажете интересовање** за оно што ваше дете, односно ученик/ца ради на интернету.
2. Разговарајте са дететом о **предностима коришћења дигиталних технологија**, добробитима за дете и заједнички радите на откривању алата који доприносе учењу и обогаћивању знања.
3. **Унапређујте своје дигиталне вештине**, информишите се о мерама заштите од дигиталног насиља и начинима препознавања и реаговања.
4. **Сарађујте с школом**, потражите од запослених у школи (психолога/шкиње, педагога/шкиње) информације о заступљености дигиталног насиља међу ученицима/ама, питајте их да ли школа пружа стручну подршку родитељима (нпр. радионице и сл.).
5. **Потражите помоћ од деце** у вези са новим технологијама. То није знак родитељске слабости, већ родитељске/наставничке снаге. Тиме уважавате децу и учвршћујете однос заснован на поверењу, а својим понашањем дајете пример детету да и оно вас пита и тражи подршку.
6. Разговарајте са децом о **утицају вршњака и вршњациња на њихово понашање**, подстичите их да конструктивно излазе на крај са притисцима вршњака/иња. Научите ваше дете да љубазно и одлучно каже: „Не, то нећу да урадим!“.
7. Разговарајте са децом о **потенцијалним ризицима** на интернету, саслушајте шта ваше дете зна и има да вам каже о томе.
8. Заједно са дететом **дефинишите правила коришћења друштвених мрежа** (садржаји, време које проводе на интернету), као и **последнице** у случају кршења тих правила. Учествовање у успостављању правила повећава вероватноћу поштовања тих правила. Доследно се придржавајте успостављених правила.
9. **Забрана коришћења друштвених мрежа**, као мера за контролу понашања, јесте „немогућа мисија“. Када је ван вашег надзора, дете их може поново користити (а деца све чешће користе мобилне уређаје, па тако родитељи имају све мање надзора). **Застрашивање и претње не дају добре резултате** и не доприносе подстицању дечјег развоја.
10. За васпитање детета пресудан је **квалитет односа** који успостављате с њим. Често родитељи и наставници/е забранама, претњама и наређивањем покваре однос са дететом, а онда настоје да га васпитавају. Као што је вама важно да вас други/е уважавају и разумеју, тако је то важно и детету, нарочито ако ствари не иду онако како бисте волели/е.
11. **Изразите захвалност детету за одлуку да садржај са интернет подели са вама**. Страх и љутњу контролишите јер у присуству ових емоција тешко можете да предложите нешто конструктивно.
12. **Преузмите одговорност за своје поступке**, понашајте се доследно, немојте да причате једно, а да радите друго. Тако учите децу да се и

1.
Питајте вашу децу или ученике/це
шта воле да раде на интернету,
који сајтови и апликације им се свиђају и зашто...

2.
Питајте их шта раде како би били/е безбедни/е на
интернету. Тражите од њих неки савет,
питајте их где су то научили/е...

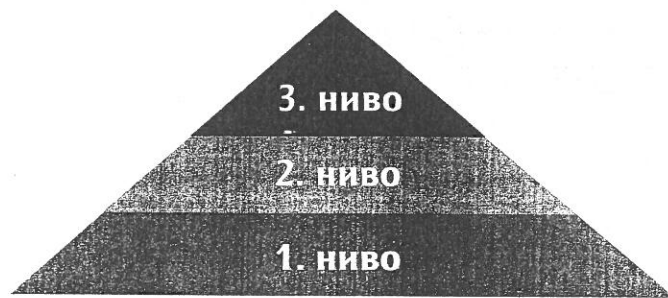
3.
Питајте их да ли знају од кога би могли да потраже помоћ
или савет у случају да их неко узнемирава на интернету,
коме то могу да пријаве, како да блокирају некога...

4.
Охрабрите их да траже помоћ уколико им је потребна,
као и да помажу другима!

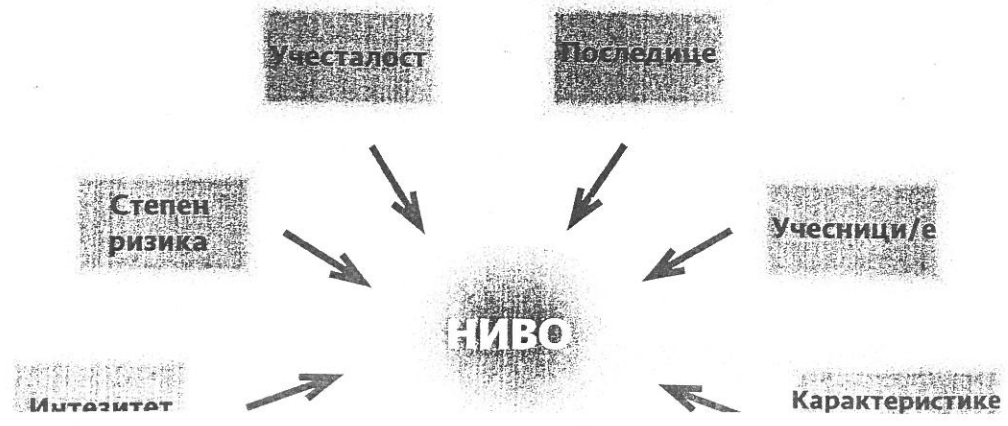
5.
Размислите о томе како ви користите интернет.
Да ли постоје неке активности на интернету које можете
да радите заједно с вашом децом и/или ученицима/ама?

Нивои насиља

Сви облици насиља, злостављања и занемаривања, као и интервентне мере и активности које је образовно-васпитна установа у обавези да предузме, разврстане су на три нивоа (при чему су на првом нивоу најлакши облици насиља).

Исти облици насиља могу да се појаве на више нивоа. Приликом процене нивоа насиља узимају се у обзир чиниоци који су приказани на доњој слици.

Превентивне активности које образовно-васпитна установа предузима у вези са заштитом деце од насиља, укључујући и дигитално насиље, прописане су Законом о основама система образовања и васпитања и Правилником о протоколу поступања у одговору на насиље, злостављање и занемаривање. Осим тих активности које је школа у обавези да планира и спроводи, могу се реализовати и друге активности које ће бити усмерене на превенцију дигиталног насиља, укључивати све актере школског живота, као и умрежавање са другим уставнома и институцијама. У наставку је дат предлог активности. Листу можете да допуните.

Предлог идеја за превентивне активности које могу да се организују у школи:

1. Уређивање посебних страница на сајту школе са садржајима о безбедности на интернету и дигиталном насиљу.
2. Упознавање са дигиталним насиљем кроз текстове у школским часописима (информације, предлози, разговори); израда школских паноа.
3. Гледање спотова/филмова о дигиталном насиљу, уз обавезан разговор након тога.
4. Снимање спотова (важно је да се води рачуна о приватности података, фотографија које се користе и да се добије сагласност родитеља за дете које учествује у овој активности).
5. Стављање кутије у хол школе, у коју ученици/е, наставници/е и родитељи могу да убацују записе о својим искуствима у вези са насиљем на интернету и коришћење тог материјала током разговора, радионица...
6. Организовање вршњачких обука (наставници/е могу са ученицима/ама старијих разреда да осмисле активности које би ови/е реализовали/е са ученицима/ама млађих разреда).
7. Позивање представника/ца МУП-а у школу да говоре о безбедности на интернету.
8. Организовање квизова о дигиталном насиљу на нивоу одељења или школе (могу да се укључе и наставници/е и родитељи, тимови који учествују могу да буду састављени од деце и одраслих).

Организовање разговора или трибина којима је повод књига са одговарајућим садржајем (нпр. *Арматедон*) или друга пригодна литература; разговоре организовати с родитељима и ученицима/ама старијих разреда.
10. Организовање различитих активности на нивоу школе или одељења поводом Дана безбедног интернета (овај дан обележава се сваке године, другог уторка у фебруару, у преко 100 земаља света, на свим континентима) или Дана дигиталног учења.

„Школа је дужна да реагује увек када постоји сумња или сазнање да ученик/ца трпи насиље, без обзира на то где се оно

Реаговање појединаца/ки у ситуацијама
дигиталног и сексуалног насиља

11.1

—○ Како да реагује ученик/ца када доживи дигитално насиље?

Иако начин реаговања зависи од облика дигиталног насиља и специфичног контекста у коме се оно догађа, постоји неколико ствари које би ученик/ца требало да уради како би се насиље зауставило и ублажили негативни ефекти:

1. Промислите пре него што било шта предузмете
2. Не одговарајте на узнемирујуће и претеће поруке
3. Сачувајте доказе узнемиравања
4. Ономогућите особи која вас узнемирава да поново ступи у контакт с вама
5. Поделите негативно искуство са особом у коју имате поверења

било

На Фејсбук страници *Бирај речи, хејџ сиречи*
налази се **Онлајн СОС сервис**
за подршку младима који су доживели
дигитално насиље.

Сервис ради сваког дана, од 7 до 24 сата

6. Не кривите себе због тога што вам се догодило/догађа
Насиље никада није прихватљиво. Без обзира шта је у питању, нико нема право да намерно вређа и узнемирава другу особу.

—○ Како да реагује ученик/ца када је сведок дигиталног насиља?

1. Никако немојте остати „скрштених руку“
2. Немојте се укључивати у насиље и раширивати лоша осећања
3. Подржите особу која трпи насиље
4. Обратите се за помоћ одраслима
5. Упутите своје другове и другарице на Онлајн сервис за подршку деци и младима који су искусили дигитално насиље
6. Пријавите дигитално насиље установама које су за то надлежне (погледајте одељак Коментари пријавити дигитално насиље?)

Први корак у пружању подршке детету
јесте да будете добар слушалац
и да разговарате о проблему
без осуђивања и критиковања!

—○ Како да реагују одрасле особе у ситуацијама када дете или ученик/ца доживи дигитално насиље?

1. Схватите ваше дете или ученика/цу озбиљно, слушајте пажљиво и стрпљиво

2. Пронађите одговарајуће место и оставите довољно времена за разговор
3. Пре него што започнете разговор, будите у контакту са својим осећањима
4. Имајте на уму да сте ви модел понашања за дете
5. Пружите детету безусловну подршку
Без обзира шта се догодило и ко је „крив“, покажите вашем детету или ученику/ци да сте спремни да их подржите у решавању проблема.

Предузмите конкретне кораке:

1. реците детету или ученику/ци да не одговара на насилне, претеће, сумњиве поруке, телефонске позиве;
2. кажите му/јој да не брише поруке или слике, јер могу послужити као доказ;
3. контактирајте вашег интернет провајдера и пријавите му насиље;
4. контактирајте школу (родитељи) или родитеље (запослени/е у школи) и информишите их о томе што се догодило, као и о евентуалним променама расположења и понашања код детета;
5. контактирајте полицију ако поруке садрже претње насиљем, ухођење, напаствовање, дечију порнографију или када претходни кораци нису дали резултате.

—○ Коме пријавити дигитално насиље ?

1. Сваки облик насиља, па и дигитално насиље, пријављује се школи: наставнику/ци и одељењском старешини. У зависности од нивоа насиља, активности у вези са заштитом предузима сам наставник/ца и одељењски старешина, тим за заштиту од насиља, односно унутрашња заштитна мрежа, или се укључује спољашња заштитна мрежа (остале установе: центар за социјални рад, полицијска управа, установе здравствене заштите).
2. Образовно-васпитна установа је у обавези да сваки облик насиља трећег нивоа пријави надлежној школској управи у року од 24 сата.

7. Све социјалне мреже својим корисницима/ама пружају могућност пријављивања насиља које се десило на мрежи.

Овде су дати директни линкови за пријаву насиља на овим мрежама.

	Пријава насиља https://help.instagram.com/165828726894770/
	Пријава насиља https://support.snapchat.com/ca/abuse
	Пријава насиља http://safety.ask.fm/safety-tools/
	Пријава насиља https://support.twitter.com/articles/15789
	Пријава насиља https://support.skype.com/en/faq/FA10001/how-do-i-report-abuse-by-someone-in-skype?frompage=search&q=report+abuse&fromSearchFirstPage=false
	Пријава насиља https://youtube.com/yt/policyandsafety/en-GB/reporting.html
	Пријава насиља http://www.childnet.com/resources/how-to-make-a-report/Facebook/

Трећа радионица Мере заштите на друштвеним мрежама

Циљеви радионице:

Разумевање мера предострожности на друштвеним мрежама.
Упознавање са начинима примене мера техничке заштите на друштвеним мрежама.

Циљне групе: наставници/е, ученици/е и родитељи

Материјал за рад: презентација о облицима дигиталног и сексуалног насиља, рачунари (или мобилни телефони) са приступом интернету, ако је то могуће обезбедити

Трајање: око 90 минута (два школска часа)

Напомена: У реализацији ове радионице пожељно је да учествује наставник/ца информатике (може је реализовати и самостално).

Активност 1: Разговор о начинима коришћења друштвених мрежа

Водитељ/ка пита учеснике/це које друштвене мреже најчешће користе и шта обично раде на друштвеним мрежама. Подстиче укључивање што већег броја учесника/ца.

Активност 2: Записивање негативних искустава на стикерима

Учесници/е радионице добијају задатак да на папирићима (анонимно) запишу негативна искуства која су они/е или њихови/е пријатељи/це, познаници/е доживели/е на социјалним мрежама. Правило је: један папирић – један утисак. Сви папирићи се сакупљају и стављају у једну кутију.

Активност 3: Излагање водитеља/ке о облицима дигиталног насиља

Настављајући оно што је рађено у оквиру претходне радионице у вези са ризицима на интернету, водитељ/ка кратко излаже о облицима дигиталног и сексуалног насиља (пожељно је да унапред припреми презентацију), при чему може да наведе и неке најзначајније резултате истраживања.

Активност 4: Групни рад на мерама предострожности и техничке заштите

Водитељ/ка подели учеснике/це радионице у групе (4–5 особа), а затим свакој групи даје подједнак број папирића из кутије. У првом кораку, групе се баве мерама предострожности: наводе их за свако негативно искуство (написано на папирићу).

Техничке мере заштите

- Квалитетна шифра значајно утиче на безбедност на интернету; избегавајте једноставне шифре (нпр. комбинација имена и презимена или датума рођења и сл.).
- Користите сигурносно питање за случај да заборавите своју шифру. Једном креирано сигурносно питање не може се више мењати.
- Приликом пријављивања на друштвену мрежу, подесите ваш имејл тако да буде видљив само вама, јер је довољно да неко види ваш имејл да би могао да се улогује на ваш профил без вашег знања (уколико означи опцију да је заборавио лозинку коју накнадно сам креира).
- Блокирајте особе које вас узнемиравају или вам шаљу нежељен садржај (нпр. на Фејсбуку су то следеће опције: *Manage blocking/Block users/Block messages*). Исту опцију имате и за сајтове, апликације, позиве за догађаје итд.
- Како бисте ограничили/е ко може да поставља слике, линкове, филмове и сл. на ваш профил користите опцију *Timeline and Tagging settings*, укључите опцију *Review posts friends tag you in before they appear on your timeline*.
- Како бисте одредили/е ко све може да види ваш профил и све што стављате на мрежу, користите опцију *Timeline and Tagging settings* и одаберите опцију тако да само пријатељи/це могу то да виде.
- Како бисте имали/е контролу над тим да ли је нека особа, без вашег знања улазила на ваш профил, идите на *Security settings* и укључите опцију *Get notifications*.
- Проверите да ли сте на неком од уређаја остали/е улоговани/е користећи опцију *Security settings/ Where you are logged in?*

Ризици

- Лака доступност профила, тј. „отворени“ профили чији садржај могу видети сви, без обзира на то да ли су онлајн пријатељи/це с власником/цом профила.
- „Гомилање“ пријатеља/ица, како оних које познајемо, тако и оних које не познајемо.
- Претерано „шеровање“ информација које могу довести у опасност власника/цу профила (праћење, уцењивање итд.).
- Непримерени коментари, видео-снимци, фотографије које друге особе остављају на нашим профилима или нам шаљу преко порука на друштвеним мрежама.
- Крађа идентитета остављањем поверљивих информација с личности на интернету/друштвеним мрежама.
- Злоупотреба информација/фотографија у циљу уцене, узнемиравања, ниподаштавања, застрашивања у виртуелном свету, од стране појединца/ке или групе.
- Педофилија/лажно представљање.

Мере предострожности²⁹

- Наша безбедност на интернету зависи и од наших пријатеља/ица, стога је значајно да их бирамо пажљиво. Као што у реалном свету не бисмо са било ким били/е пријатељи/це, тако ни у онлајн свету нема потребе да свима дозволимо приступ нашим профилима/ информацијама.
- Пажљиво бирајте материјал који постављате на свој профил, јер једном објављен садржај тешко се уклања са интернета, а и уколико се уклони са интернета може остати у поседу других.
- Не откривајте своју лозинку, чак ни својим најбољим пријатељима/цама или партнерима/кама.
- Не откривајте информације о себи (адресу, број телефона...) непознатим особама.
- Никада не можемо бити сигурни/е ко је с друге стране мреже и с ким разговарамо. Зато не прихватајте позиве за сусрет са особама које сте упознали/е преко интернета. Неки људи то умеју и да злоупотребе.